

ม้าน้ำ สีทอง

ชัยยศ แสงกระจ่าง
คำนิยาม

เอกอรุณ
เขียน

นันทวัน วาตะ
ภาพปกและภาพประกอบ

ม้าน้ำ สีทอง

ชัยกร แสงกระจ่าง
คำนิยาม

เอกอรุณ
เขียน

นันทวัน วาตะ
ภาพปกและภาพประกอบ

ม้าน้ำสีทอง

เอกอรุณ เขียน

ชมัยภร แสงกระจ่าง คำนึงม

นันทวัน วาตะ ภาพปกและภาพประกอบ

พรกวิมลร์ แสงสินชัย บรรณาธิการ

พิมพ์ครั้งที่ 1 มกราคม 2561

ราคา 125 บาท

© ลิขสิทธิ์ 2561: เอกอรุณ

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

เอกอรุณ

ม้าน้ำสีทอง. -- กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์, 2561.

96 หน้า.

1. วรรณกรรมเยาวชน. I. นันทวัน วาตะ, ผู้วาดภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง.
895.913

ISBN 978-616-04-3927-0

กรรมการผู้จัดการ คิม จงสถิตย์วัฒนา • ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ ราตรี สังสฤณ • ผู้จัดการสำนักพิมพ์ สุชาดา งามวัฒนจินดา • บรรณาธิการบริหาร อาจารย์ สุทธิโรจน์ • บรรณาธิการเล่ม วริษฐา ศรีบุญรัตน์ • หัวหน้าพิสูจน์อักษร ดวงพร วิทยุธรรมรัตน์ • พิสูจน์อักษร พลอยพรรณ มาคะผล • ผู้จัดการกองศิลปกรรม กฤษดา เสงส์งค์ • ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม สุนันท์ เพชรวาว • ออกแบบปก พิมพ์พิศา คุรุธรรมณัฐ • กราฟิก สุปราณี อภัยแสน • หัวหน้าประสานงานการผลิต จรัสศรี พรหมเทพ

เพลตที่ โอเซียนฟิล์ม โทร. 0-2215-4760 พิมพ์ที่ กรีนไลฟ์ พรินติ้ง เฮาส์ โทร. 0-2892-1941

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

NANMEEBOOKS

บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: editorial@nanmeebooks.com • www.nanmeebooks.com • www.facebook.com/nanmeebooksfan

หนังสือเล่มนี้ใช้กระดาษขนาดนอมสลายตาปลอดสารพิษ ไม่ระคายเคือง
ผิวหนัง และพิมพ์ด้วยหมึกธรรมชาติจากถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อ
มนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อย CO₂ เทียบเท่า
กับการปลูกต้นไม้มาจะ จำนวน 352 ต้น เป็นเวลา 1 ปี (เพื่อชดเชย
การดูดซับ CO₂ ในอากาศ)

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนเล่มใหม่ให้ โดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น
โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่บริษัท หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนิยม

เนื้อหาสาระที่แตกต่างจากเรื่องราวของคนอื่นๆ เป็นความสร้างสรรค์ประการหนึ่งในการเขียนหนังสือ ผู้เขียน "ม้าน้ำสีทอง" สามารถทะลุประเด็นนี้ได้ด้วยการสร้างเรื่องราวของเด็กชายที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องอยู่กับการเลี้ยงม้าน้ำ เรื่องราวที่น้อยคนนักจะทราบว่า ม้าน้ำเลี้ยงได้ เพราะพันธุ์ได้

ผู้เขียนสร้างตัวละครและโครงเรื่องให้สอดคล้องกับความเป็นวรรณกรรมเยาวชน นั่นก็คือ ตัวละครเป็นเด็กและเรื่องไม่ร้อนตลึงจนเกินไป เรื่องราวเกิดขึ้นในหมู่บ้านชายทะเล แสดงลักษณะสังคมชนบท ชาวบ้านค่อนข้างยากจน ต้องทำมาหากินและเด็กๆ ก็ต้องทำงานแลกเงิน ทุกครอบครัวล้วนต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อการเลี้ยงชีวิต แต่ในท่ามกลางการดิ้นรนนั้น พวกเขาก็ยังมองเห็นความงามของชีวิตและนำไปสู่การค้นพบชีวิตใหม่ๆ การเลี้ยงม้าน้ำ การเพาะพันธุ์ม้าน้ำ ความรักและความผูกพันที่มีต่อชีวิตเล็กๆ ที่แตกต่าง เกี่ยวโยงไปถึงความเข้าใจและความรักในสภาพแวดล้อม ที่ไม่มีแต่เฉพาะเด็กๆ หากแต่สัมพันธ์สอดคล้องกันทั้งชุมชน

ผู้เขียนสามารถให้ภาพม้าน้ำตั้งแต่ขึ้นมาจากทะเล ถูกร้อยเป็นพวงมาลัย จนกระทั่งลงไปอยู่ในตู้เลี้ยงที่เป็นตู้กระจกทรงสูง และอาการ "เลี้ยงยาก" โยงเข้าสู่การเพาะพันธุ์ม้าน้ำ อนุบาลม้าน้ำ และการปล่อยลงทะเล และเป็นเหตุที่นำไปสู่จุดจบของเรื่องอันงดงาม

"...เมื่อลืมหันมอง ผืนน้ำรายรอบกลายเป็นสีทองไปหมด คลื่นลูกโต หอบเขาลอยละล่อง มวลน้ำสีทองตามไปไม่ห่าง เมื่อคลื่นสูงม้วนตัวต่ำลง แรงหนุนเบื้องล่างยังดันตัวเขาลอยสวนขึ้นเหนือน้ำ..."

อ่านนวนิยายเยาวชนเรื่องนี้แล้ว ไม่เพียงเห็นภาพของแม่น้ำชัดเจนเท่านั้น หากยังเห็นด้วยว่าการจะทำความดีอะไรสักอย่าง เช่น การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่ต้องรอให้ชีวิตพร้อมหรือร่ำรวยก่อน สามารถเริ่มต้นทำไปได้พร้อมๆ กับการเลี้ยงชีวิตตามปกติ

ชมัฏกร แสงกระจ่าง

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

คำนำสำนักพิมพ์

"ม้าน้ำ" ปลาทะเลหน้าแปลกที่เด็กๆ ชื่นชอบ แต่น้อยคนนักจะเคยเห็นตัวจริง แถมบางคนอาจมองข้ามมันไปเวลาคิดถึงสัตว์น้อยใหญ่ทั้งหลายในท้องทะเล

วันนี้ เอกอรุณ ผู้เขียน "ม้าน้ำสีทอง" จะพาผู้อ่านไปทำความรู้จักสัตว์ทะเลตัวจิ๋วชนิดนี้ ผ่านเรื่องราวของสนกับโต้ เด็กชายสองสหายจากหมู่บ้านประมงผู้มีความฝันเริ่มต้นจาก "กางเกงกันปะ" ตามประสาเด็กยากจนทั่วไป

บนเส้นทางตามฝันของเด็กทั้งสอง เราจะได้เรียนรู้เรื่องราวของเรือประมงชีวิตชาวประมง รวมไปถึงเรื่องน่าสนใจต่างๆเกี่ยวกับม้าน้ำ ที่หลายคนอาจไม่เคยรู้ว่าเพาะเลี้ยงได้

นอกจากเกร็ดน่ารู้จากท้องทะเลแล้ว การต่อสู้ของสนและโต้ยังอาจเป็นแรงบันดาลใจให้ใครอีกหลายๆ คน เป็นข้อคิดสอนใจให้พยายามลงมือทำเพื่อสำเร็จดังฝัน ไม่ใช่ขี้หน่อสิ่งที่ต้องการเฉยๆ

"ม้าน้ำสีทอง" นวนิยายสำหรับเยาวชนรางวัลชมเชยจากเวทีแวนแก้วปีที่ 13 ขอเชิญทุกท่านไปสัมผัสกลิ่นอายทะเล และสำรวจชีวิตน้อยๆ ได้ผืนน้ำด้วยกัน

นานมีบุ๊คส์

คำนำผู้เขียน

นิยายเรื่องนี้ทั้งค้างอยู่ในใจของผมมานาน เวลาผ่านไปปีแล้วปีเล่า นิยายเรื่องเล็กๆ เหมือนยังถูกเก็บซ่อนไว้ในความคิด ไม่ได้ลงมือเขียนสักที เป็นเหมือนเงาตามติดแต่ยังไม่มีโอกาสก่อเกิดเป็นรูปธรรมแท้จริง

ตามนิสสัยเคยชินที่ฝึกตัวเอง ผมไม่เคยมีสมุดบันทึก ใช้ความทรงจำนำทาง ไม่เคยทำเค้าโครงอะไรลงบนกระดาษ คิดอะไรได้ก็เก็บไว้ในคลังความจำ ให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเรื่องราวที่อยากจะเขียนนั้น หากยังคงอยู่ในความคิด ไม่เลือนหายไปแสดงว่าเรื่องนี้ยังอยู่ ไม่วันใดวันหนึ่งก็คงเขียนออกมาจนได้

ประสบการณ์ที่ทำงานเขียนมาหลายปี ข้อมูลพร้อม โครงเรื่องในหัวพร้อม ไม่ได้หมายความว่า จะดำเนินการทุกอย่างได้โดยง่าย หากอารมณ์กับแรงบันดาลใจขาดความพร้อมก็ไม่สามารถเอาเรื่องที่ฝังอยู่ในใจนั้นออกมาเป็นตัวหนังสือ

โครงเรื่องและข้อมูลก็เหมือนเรือสำเภา อารมณ์และแรงบันดาลใจก็คล้ายใบเรือและแรงลม หากเรือไม่มีใบกางรับลมก็ไม่สามารถแล่นฉิวข้ามฝั่งมหาสมุทร

เรื่องของนิยายเรื่องนี้เทียบฝั่งหัวใจผมอยู่นานเป็นสิบปี กว่าสายลมที่ต้องการจะพัดผ่านมา ในฐานะคนเขียนซึ่งเต็มที่กับงานทุกชิ้น ใส่ใจกับทุกรายละเอียด เบิกบานกับการทำงาน ไม่ว่างงานชิ้นนั้นจะสั้น-ยาว ใหญ่หรือเล็กก็ตาม

หัวใจเต็มเปี่ยมว่าคนอ่านจะได้รับสาระประโยชน์ ได้ความคิด เข้าใจชีวิต และเพิ่มพลังให้กับชีวิตไม่มากนักน้อย

ด้วยรักและปรารถนาดี

เอกอรุณ

กางเกงกันปะ

.....

สนก็เหมือนเด็กอื่นๆ ในครอบครัวยากจนทั่วไปในเมืองประมง พ่อไม่มีเรือหาปลา แม่ไม่มีบ้านหลังใหญ่ ครอบครัวไม่ได้เป็นเจ้าของแพปลา ห้องเย็น โรงงาน หรือแม้แต่แผงขายปลาในตลาดสด ทั้งพ่อและแม่ของเขาเป็นเพียงลูกจ้างคนอื่น ค่าแรงต่อเดือนน้อยนิด ครอบครัวจึงอยู่กันอย่างประหยัด กับบ้านไม้เก่าๆ ในชุมชนริมคลอง

กางเกงนักเรียนกันขาด แม่บรรจงปะชุดให้เป็นอย่างดี ผ่านไปอีกเกือบปี รอยปะฝีมือแม่บนกางเกงตัวเดิมก็ขาดซ้ำอีกครั้ง สนแอบดีใจว่าพ่อแม่จะซื้อชุดนักเรียนใหม่ให้ หรืออย่างน้อยก็เป็นกางเกงสักตัวหนึ่ง เพราะตัวเก่าอยู่กับเขามาตั้งแต่ชั้น ป. สี่ ผ่านไปอีกสองปี กางเกงที่เคยหลวมโพรกก็เกือบจะคับตัว ถึงคราวแม่ต้องซื้อให้เขาใหม่แล้ว

ตอนเย็นที่แม่รับกางเกงกันขาดจากเขาไป สนคิดว่ารุ่งขึ้นอีกวันจะได้กางเกงใหม่ เขาตั้งใจจะใส่ไปอวดเพื่อนให้ได้กลิ่นหอมก่อนเดินเท้าไปโรงเรียน เจ้าได้จะต้องมองเขาด้วยความอิจฉาเป็นแน่มนั่น เพราะเพื่อนของเขาคนนี้ก็เกิดมาในครอบครัวยากจนพอกัน และจำใจใส่กางเกงกันปะเหมือนๆ กัน

เป็นรุ่งเช้าที่พ่อของเขานั่งสูบยาอยู่ชานเรือนอย่างใจเย็น ไม่รีบเดินทาง

ไปทำงานเหมือนเช้านี้ก่อนๆ ทั้งที่ไม่ใช่วันหยุด สนรอกางเกงตัวใหม่จากแม่เพื่อจะใส่ไปโรงเรียน เขารอแม่ออกมาจากห้องนอนนานจนทนไม่ไหว จึงเดินไปเคาะประตูห้องแล้วเปิดเข้าไปเพื่อจะทวงกางเกง

แม่นั่งอยู่ตรงมุมห้อง มือข้างหนึ่งกุมเข็มร้อยด้ายขาว อีกข้างกดทับกางเกงกันปะตัวเดิมของเขากับพื้นโต๊ะ

สนยืนนิ่งและมองกางเกงตัวเก่าของตนด้วยสายตารวดร้าว บดฟันกรามเข้าหากัน นี่เป็นกิจวัตรที่เขาไม่ตั้งใจแสดงออก ทว่าจิตใจที่ปวดร้าวบีบคั้นความรู้สึกจนยากจะทนทาน เขาจะต้องทนใส่กางเกงกันปะนี้ไปนานแค่ไหน หรือจนกว่าเขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่หาเงินได้เอง เพื่อนๆ ร่วมชั้นนอกจากได้แล้วก็ไม่มีใครอื่นทนใส่กางเกงตัวเก่าได้นานขนาดนี้

บ่ายเมื่อวาน ได้เป็นคนทักเรื่องกันกางเกงของเขา "กันเอ็งขาดอีกแล้ว สน"

เขาเอื้อมมืออ้อมหลังลูบดูรอยปะ แรกคิดว่าได้ล้อเล่น ครั้นแหงนหัวเข้าไปตามรอยขาด เขายิ้มแก้มแฉ่งแล้วบอกเพื่อนว่า

"ขาดอีกก็ดีแล้ว ข้าจะให้แม่ซื้อใหม่"

โต้เจียบไปพักหนึ่งแล้วพูดว่า "กางเกงข้าก็เหมือนกัน ไม่รู้เมื่อไรจะได้ตัวใหม่"

สนเจ็บปวดในใจเพราะเขาวาดภาพตัวเองกับกางเกงตัวใหม่ไปยื่นต่อหน้าเพื่อน ถึงคราวปลดระวางเจ้ากันปะแล้วโบกมือลามันไปเสียที ครั้นแล้วเขาก็เหมือนถูกล่ามไว้ด้วยโซ่เส้นเดิม เจ้าได้ที่รอดูกางเกงตัวใหม่ของเขาก็จะแบ่ปากแม่ไม่ได้เยาะเย้ยซ้ำเติมเหมือนเพื่อนคนอื่นๆ ในโรงเรียน แต่ราคาคุยของเขาก็จะไม่ได้รับการเชื่อถืออีกต่อไป

แม่เงยหน้าขึ้นช้าๆ แม่แสงจากหน้าต่างจะสาดเข้าทางด้านหลัง แต่สนก็เห็นสีหน้าแม่ที่ดูเจ็บปวดไม่แพ้กัน ใจเขาอ่อนยวบลง

"ทนใส่ตัวเก่าไปอีกหน่อยนะลูก รอให้พ่อได้งานใหม่ก่อน"

เขาเพิ่งรู้ตอนหลังว่าพ่อถูกให้ออกจากงาน ด้วยความผิดที่แอบดื่มเหล้าในเวลาทำงาน พ่อจึงไม่ได้ค่าชดเชยอะไรทั้งสิ้น กว่าจะได้งานใหม่ครบครวัก็

